FREE CINEMA 34

1 NOEMBPIOY 2012

MOMMY WAS VERY BAD.

1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2012

Η ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

SKYFALL

BANKSY: Η ΤΕΧΝΗ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ

ENCARDIA: Η ΠΕΤΡΑ ΠΟΥ ΧΟΡΕΥΕΙ

Η ΠΟΛΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΚΙ ΑΝ ΖΟΥΣΑΜΕ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ;

THE DINOSAUR PROJECT

TINKER BELL: ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΩΝ ΝΕΡΑΪΔΟΦΤΕΡΩΝ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ

SKYFALL

007

1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
ΣΤΟΥΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥΣ

ALBERT R. BROCCOLI'S EON PRODUCTIONS PRESENTS DANIEL CRAIG AS IAN FLEMING'S JAMES BOND 007 IN "SKYFALL"
JAVIER BARDEM RALPH FIENNES NAOMIE HARRIS BÉRÉNICE MARLOHE WITH ALBERT FINNEY AND JUDI DENCH AS "M"
CO-PRODUCERS ANDREW NOAKES DAVID POPE MUSIC BY THOMAS NEWMAN EXECUTIVE PRODUCER CALLUM McDOUGALL WRITTEN BY NEAL PURVIS & ROBERT WADE AND JOHN LOGAN
PRODUCED BY MICHAEL G. WILSON AND BARBARA BROCCOLI DIRECTED BY SAM MENDES #Skyfall

MGM

Skyfall © 2012 Danjaq, LLC, United Artists Corporation, Columbia Pictures Industries, Inc.
Skyfall, 007 Gun Logo and related James Bond Trademarks © 1962–2012 Danjaq, LLC and United Artists Corporation.
Skyfall, 007 Gun Logo and related James Bond Trademarks are trademarks of Danjaq, LLC. All Rights Reserved.

Score Album on Sony Classical

COLUMBIA PICTURES

FEATURING "SKYFALL" PERFORMED BY ADELE

1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2012

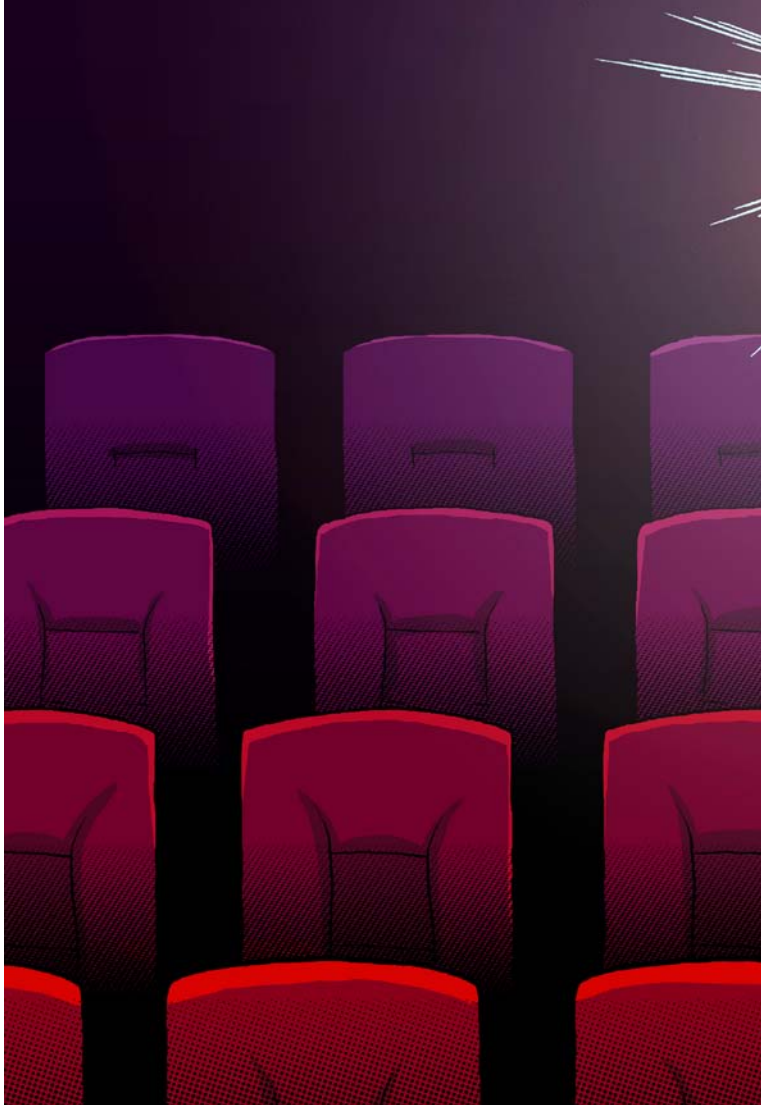

FREE CINEMA

FREE CINEMA | ΤΕΥΧΟΣ #34
WWW.FREECINEMA.GR

Διεύθυνση
Ηλίας Φραγκούλης

Σχεδιασμός
The Comeback

Κείμενα
Άγγελος Μαύρου
Παναγιώτης Παναγόπουλος
Ιωάννα Παπαγεωργίου
Ηλίας Φραγκούλης

FOLLOW US ON

© 2012 FREE CINEMA
All Rights Reserved

Το περιεχόμενο του FREE CINEMA, στην όποια μορφή του (site, pdf), προστατεύεται από τις εθνικές (Ν.2121/93 ως ισχύει) και διεθνείς διατάξεις περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας.

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή, αντιγραφή, πώληση, μίσθωση, χωρίς δικαίωμα παραχώρηση, αναδημοσίευση, διανομή, έκδοση, εκτέλεση, μεταγλώττιση, φόρτωση (upload), κατέβασμα (download), διαμόρφωση, δημιουργία αντιγράφων site (mirroring), τροποποίηση των σελίδων ή/και του περιεχομένου του με οιονδήποτε τρόπο, τμηματικά ή περιληπτικά, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδειά μας.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: ΗΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ

Ανοίγεις την τηλεόραση και ακούς πως ο Πρωθυπουργός μίλησε με το Θεό. Και κυκλοφορούν τόσες ασθένειες γύρω σου... Τι άλλο θα δούμε να συμβαίνει, δηλαδή; Το «28 Days Later...»; Θα βγεις έξω μια μέρα, θα σε δαγκώσει ο Σαμαράς και θ' αρχίσεις να μιλάς με τον Πανάγαθο; Κι ύστερα θα κυνηγάς μέχρι και Κορεάτες τουρίστες;

Αλλάζεις κανάλι. Και νομίζεις πως παίζει το «The Day After Tomorrow». Και στα social ακόμη, παντού φωτογραφίες από εκείνη την ταινία. Τελικά, οι εικόνες ήταν από την ταινία. Τα πλάνα, όμως, που έπαιζαν στα δελτία ειδήσεων; Οι παρουσιαστές έλεγαν πως ήταν **αληθινά**, από τη Νέα Υόρκη. Μάλλον, είπες κι εσύ. Γιατί, διαφορετικά, θα έδειχναν και κάτι με εξωγήινους, έτσι, για την ποικιλία...

Από την άλλη, επειδή έχεις σίγουρα ακούσει πως το τέλος του κόσμου πέφτει κάπου προς το Δεκέμβρη του 2012 (κακό timing, αφού θα πεινάμε από τις 16 του Νοέμβρη), διερωτάσαι αφελώς: Τι θα το προκαλέσει; Το «Mars Attacks!», το «Dante's Peak» ή το «Ο Θεός Αγαπάει το Χαβιάρι»;

Κι αν το χάος μάς κυριεύσει (κάτι ήξερε κι ο Τρίερ με τον «Αντίχριστο», αλλά δε βγήκε τότε καμία Πιστή να παρελάσει με σταυρούς, χαλινάρια και το εικόνισμα του Μάικλ Τζάκσον) και, πριν από την απόλυτη συντέλεια, μας προλάβει μια Επανάσταση; Πειράζει που θα ήθελα να είναι σαν της «Marie Antoinette», να στήσουνε τις γκιλοτίνες στο Σύνταγμα, να έχω πάρει εγώ το παντεσπάνι μου από τη Βουκουρεστίου, παρακάτω (ξέρεις), και να κατεβάζω χατζάρες με μουσική υπόκρουση από Siouxsie και New Order (εφηβικά τραύματα που δεν περνάνε...);

Μπορεί να έχω δει πολύ σινεμά και να το έχω «κάψει». Μπορεί να είναι από τη χαρά η παράκρουση, γιατί σήμερα βγαίνουν δύο ταινίες που συστήνω ανεπιφύλακτα (και κάνω τα στραβά μάτια για τις άλλες έξι) και αυτά τα πράγματα δε γίνονται κάθε μέρα. Όπως και το να μιλάς με το Θεό.

Ηλίας Φραγκούλης

SKYFALL (2012)

★★★★☆

Είδος
Περιπέτεια

Σκηνοθεσία
Σαμ Μέντες

Καστ
Ντάνιελ Κρεγκ,
Τζούντι Ντεντς,
Χαβιέ Μπαρδέμ,
Ρέιφ Φάινς,
Ναόμι Χάρις,
Μπερενίς Μαρλό

Διάρκεια
143'

Διανομή
FEELGOOD

του Ηλία Φραγκούλη

Επιζώντας μιας τεράστιας καταδίωξης που τον κατα-πόνησε σωματικά και ψυχικά, ο Μποντ επιστρέφει στο χτυπημένο από τρομοκρατικό χτύπημα αρχη-γείο της MI6 στο Λονδίνο και αναλαμβάνει την πιο δύσκολη αποστολή της καριέρας του: να αναμετρηθεί με το παρελθόν, το δικό του και της Μ.

Το να αντέχεις ως κινηματογραφικό franchise εδώ και 50 χρόνια ακυρώνει, σχεδόν, το νόημα της όποιας κριτικής εδώ. Καμία άλλη κινηματογραφική σειρά δε γνώρισε τόση διάρ-κεια στο πέρασμα του χρόνου, δίχως να χάσει την επαφή με το κοινό **κάθε** ηλικίας. Ακόμη κι αν στο μυαλό του μέσου θεατή οι περιπέτειες του Τζέιμς Μποντ δεν ξεχωρίζουν η μια από την άλλη (γεγονός) και κανείς δε θυμάται τι είδε μετά από λίγο καιρό, ο 007 είναι και θα παραμείνει ένα σημαντικό icon της pop κουλτούρας, μια ανδρική ονείρωξη που πάντα θα οδηγεί τα καλύτερα αμάξια, θα ρίχνει τις πιο απίστευτες γκό-μενες (δίχως την υποχρέωση να τις στεφανωθεί κιόλας - μια φορά έγινε το «λάθος») και δε θα έχει hangover το επόμενο πρωί...

Συστήνοντας κάθε νέο πρωταγωνιστή, η σειρά του 007 προσπαθούσε, εκτός από το να επιβάλει το νέο πρόσωπο του ήρωα, και να συντονιστεί με την εποχή στην οποία ζει ο θεατής. Έτσι, ο Ντάνιελ Κρεγκ έφερε στον Τζέιμς Μποντ μια αρκετά ρεαλιστική, macho αγριάδα... φθαρτότητας, που αποθεώνεται στην εναρκτήρια σκηνή καταδίωξης του «Skyfall», προ τίτλων αρχής, παραδοσιακά. Κάνοντας την Ιστανμπούλ λίμπα για κανένα δεκάλεπτο και αλλάζοντας ουκ ολίγα μέσα επίγειας μετακίνησης, ο Σαμ Μέντες δηλώνει ξεκάθαρα πως «το' χει» και σε βουλιάζει στο κάθισμά σου με τη σιγουριά πως θα δεις μια από τις καλύτερες ταινίες αυτού του franchise. Ο Κρεγκ στέκεται όρθιος για την Πατρίδα και τη Βασίλισσα, τραυματίζεται σαν κοινός θνητός και δέχεται

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

★★☆☆☆

Ταινιάρα. Αμαξάρα. Τρε-λιάρα (ο Μπαρδέμ). Και με μια Ελληνίδα που τον ρίχνει στο κρεβάτι. Proud to be Greek κι έτσι. Λίγο μπαμ μπουμ παραπάνω, όμως, έπρεπε να το έχει.

ακόμη και ένα λάθος χτύπημα από τη συνεργάτιδά του, που τον οδηγεί... στο θάνατο! Προφανώς, καθώς απολαμβάνεις την ταιριαστή και πιασάρικη ομώνυμη επιτυχία της Αντέλ, δεν ανησυχείς τόσο για την υγεία του πράκτορα, βρισκόμαστε ακόμη στα opening credits. Αυτό που δεν ξέρεις ακόμη, όμως, είναι πως μόλις είδες την καλύτερη και πιο εντυπωσιακή σκηνή δράσης ολόκληρου του φιλμ, κάτι που ο Μέντες δε ζύγισε σωστά, παρασυρμένος από τη φιλοδοξία να στήσει μια πρώτη σκηνή απόλυτα εντυπωσιακή.

Η συνέχεια του «Skyfall» σέβεται και το καστ και τους ρόλους που πρέπει να ερμηνεύσει αυτό, με εξέχουσα τη μορφή της Μ, με τη στιβαρή άνεση της Τζούντι Ντεντς, η οποία προσδίδει για πρώτη φορά στο χαρακτήρα της συμπλεγματικές πινελιές μητρότητας απέναντι στους πράκτορες που στέλνει στο «μέτωπο», με ευθύνη και ενοχές, ειδικά όταν εκείνοι δε γυρίζουν πίσω... Από την άλλη, το φιλμ κρίνει με κυνισμό όλα αυτά τα «στρατιωτάκια» που λίγο απέχουν από το να μετατραπούν σε τέρατα εκδικητικότητας, όπως ξετυλίγει σταδιακά η πλοκή.

Το σενάριο στήνεται με κεντρικό άξονα τα χρέη του παρελθόντος και είναι αλήθεια πως οι ανατροπές πέφτουν βροχή, παράλληλα με σημαντικά στοιχεία για την προέλευση του Μποντ και την ψυχολογία του, φτάνοντας ως τα παιδικά του χρόνια. Καμία άλλη ταινία της σειράς δεν τόλμησε ποτέ να μας φέρει αντιμέτωπους με τόσες εκπλήξεις, από την εποχή του «On Her Majesty's Secret Service» (1969), το οποίο οι πραγματικοί fans του 007 εκτιμούν βαθύτατα - και δικαίως!

Στο πρότυπο της νέας τάξης... ηθών, ο Τζέιμς Μποντ κάνει λιγότερο σεξ (διότι η αμερικανική αγορά δεν το επιτρέπει), αλλά ματώνει περισσότερο από ποτέ και η βία είναι καλοδεχούμενη, ειδικά από τη στιγμή που μπαίνει στο κόλπο και ο κακός του Χαβιέ Μπαρδέμ. Είναι εμφανές πως ο ταλαντούχος Ισπανός ηθοποιός πήγε διαβασμένος. Ο Σίλβα (που υποδύεται) είναι, αρχικά, μια ευχάριστη ανατροπή του πρότυπου του Ρόμπερτ Σο από το «From Russia with Love» (1963), με το οξυζεναρισμένο μαλλί του. Έχουμε ακούσει αρκετά γι' αυτόν από πριν και πρέπει να τον αντιμετωπίζουμε ως εκφραστή του αληθινού

τρόμου, ένα σαδιστή δίχως έλεος. Με κάποιον τρόπο, αυτό που κάνει ο Μπαρδέμ φέρνει στο νου τη... «Σιωπή των Αμνών». Αντιλαμβάνεται το ρόλο του σα να είναι εκείνος ενός ψυχοπαθούς serial killer, μετρημένος και απειλητικός όπως ο Άντονι Χόπκινς, αλλά... καταλήγει να παρωδεί σχεδόν το ρόλο του Τεντ Λεβίν, βγάζοντας όλο και περισσότερο στην επιφάνεια τα χαρακτηριστικά όχι απλά του gay αλλά της ξεφωνημένης «αδελφής», επιλογή σχετικά ριψοκίνδυνη για να τον πάρει κανείς στα σοβαρά και να αισθανθεί το φόβο στο πρόσωπό του.

Χωρίς να θέλω να μπω στα χωράφια των spoilers, να πω απλά πως η κλιμάκωση στη Σκοτία διαθέτει σωστές δραματικές εντάσεις, κλείνει λογαριασμούς και επιφυλάσσει ιστορικές ανατροπές για τη σειρά του 007, έστω κι αν κάπου κάπου θυμίζει - πιο αναίμακτα - το φινάλε των «Αδέσποτων Σκυλιών» του Πέκινπα (σίγουρα ένα απροσδόκητο φιλμικό homage).

Το «Skyfall» ανήκει στο είδος των ταινιών που μπορούν να ικανοποιήσουν κάθε θεατή, προσφέρει ό,τι υπόσχεται και αποτελεί ένα από τα απολαυστικότερα και πιο καλοδουλεμένα έργα της σειράς. Αν δεν αρκούν όλα αυτά για να βγεις από την καταθλιπτική εικόνα πλήρους κατάπτωσης που ζεις καθημερινά γύρω σου, τότε... ας το κλείσουμε το «μαγαζί», να τελειώνουμε!

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ;

Τι ρωτάς; Τζέιμς Μποντ. Ξέρεις τι αγοράζεις. Και σε σέβεται που θα τα «ακουμπήσεις» στο ταμείο. Σαφώς, μια από τις καλύτερες ταινίες της σειράς. Αν στραβώνει η μούρη σου γιατί είναι «εμπορικό», λυπάμαι που βρίσκεσαι εδώ και μας διαβάζεις.

LINK ME

official site

official trailer

imdb

facebook page (GR)

1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2012

BANKSY: Η ΤΕΧΝΗ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ (2010)

(EXIT THROUGH THE GIFT SHOP)

★★★★★

Είδος
Ντοκιμαντέρ

Σκηνοθεσία
Banksy

Διάρκεια
87'

Διανομή
VIDEORAMA

του Ηλία Φραγκούλη

Πώς η ιστορία ενός εκκεντρικού Γάλλου ιδιοκτήτη μαγαζιού second hand στο Λος Άντζελες μεταπηδά στην εξάπλωση της street art και καταλήγει σε μια τεράστια έκθεση - παρωδία της Τέχνης, με τον Banksy να αλλάζει ρόλους, από αντικείμενο σε αφηγητή.

Αν και τα credits αναγράφουν πως αυτό είναι ένα φιλμ του Banksy, κανείς δεν υπογράφει πραγματικά το «Exit Through the Gift Shop». Ο δημιουργός της ταινίας μπορεί να είναι ο διαβόητος Βρετανός street artist ή... ένας κακομοίρης Γάλλος που θέλει να προφέρει το όνομά του αγγλιστί (Τέρι Γκουέτα) και η «δουλειά» του είναι να γδέρνει τα πορτοφόλια των fashion freaks του L.A. πουλώντας «vintage» τσίτια σε εξωφρενικά φουσκωμένες τιμές.

Η ταινία, αρχικά, αποτελεί ένα video ημερολόγιο του κυρίου Γκουέτα, ο οποίος έχει ψύχωση με τις κάμερες και τραβάει ό,τι βλέπει αυτό το... τρίτο του μάτι μέσα από την καθημερινότητά του. Οικογενειακές στιγμές, αδιάκριτα στιγμιότυπα, περάσματα από celebrities που συναντά στο δρόμο, τον ίδιο ενώ κάνει... την ανάγκη του στην τουαλέτα. Τα πάντα! Ο γραφικός κύριος Γκουέτα αγαπά τον εαυτό του σαν persona που αναζητά μια άλλη ταυτότητα. Είναι ο πρωταγωνιστής της ζωής του, αλλά δεν έχει βρει ακόμη το ρόλο που ταιριάζει στο ego του.

Με αφορμή τη συνάντησή του με τον επίσης Γάλλο και εξάδελφό του (Space) Invader, ο κύριος Γκουέτα μπαίνει στο απόλυτο τώρα της street art και, με το Σέπαρντ Φέαρι (μετέπειτα θρύλος για την «Hope» αφίσα του Ομπάμα) να έχει προστεθεί στην παρέα τους, βιντεοσκοπεί άθελά του ένα συναρπαστικό ντοκουμέντο της εξάπλωσης μιας μορφής Τέχνης που από την παρανομία των δημόσιων τοίχων και χώρων θα εισβάλλει στις γκαλερί και τις συλλογές ματσω-

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

★★★★★

Είναι το «με πορδές δε βάφουνε αυγά» σε ταινία. Άμα πληρώσεις για να το δεις, γίνεσαι κι εσύ μέρος του αστείου.

μένων «φιλότεχνων». Ο ήρωάς μας θα βάλει σκοπό της ζωής του να βρει μέχρι και τον Banksy, για να γίνει κι αυτός μέρος ενός φιλμ, πλέον, το οποίο υποτίθεται πως έχει μορφή ντοκιμαντέρ. Μέχρι τη στιγμή που το βλέπει μονταρισμένο ο Βρετανός και... θέλει να πάρει τα όρη!

Από εκείνο το σημείο, ο Banksy τουμπάρει όλο το υλικό και μετατρέπει σε κυρίως θέμα της ταινίας τον κύριο Γκουέτα, παροτρύνοντάς τον, μάλιστα, ν' απελευθερώσει την υστεροβουλία του και να δημιουργήσει, ακολουθώντας τα χνάρια των ειδώλων του. Το αποτέλεσμα είναι ένα αυτοσαρκαστικό έπος (από την πλευρά του Banksy) που μοιάζει με φάρσα, πιο σκληρή και από το hype του δήθεν art crowd ή τα c(λ)opyright τερτίπια του κάθε μαλάκα εικαστικού, από την εποχή του Γουόρχολ μέχρι σήμερα.

Το «Exit Through the Gift Shop» είναι ένας παραμορφωτικός καθρέφτης όπου η Τέχνη και τα όποια σύμβολά της μπορούν να αυτοθαυμάζονται, δίχως ν' αντιλαμβάνονται την ειρωνεία και την ασχήμια της εικόνας που εκθέτουν δημόσια. Η προστασία των κολάκων που την περιτριγυρίζουν, η φήμη και το χρήμα, όλα μαζί συντελούν στο να ξεχνάμε το αστείο της υπόθεσης και να παρατηρούμε με δέος την εκατοστή τόση παραλλαγή της κονσέρβας της σούπας Campbell's σαν απο-

θέωση της pop art και όχι σαν πραγματικό κακέκτυπο μιας σαχλαμάρας που κάποιος είχε το θράσος να μας «πουλήσει» για Δημιουργία. Παίρνοντας τις αποστάσεις που πρέπει για να... δεις καθαρά, ο Banksy σου παρουσιάζει έναν κόσμο απόλυτης κενότητας που ανακυκλώνεται διαρκώς γύρω από τον εαυτό του, σε μια μόνιμη αναζήτηση επαναπροσδιορισμού των συνόρων - ορίων των Καλών Τεχνών. Η ετυμηγορία είναι σκληρή. Γιατί θα σε κάνει να γελάσεις. Και το γέλιο εξουδετερώνει την κριτική. Ελπίζω να το γνωρίζεις.

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ;

Έξυπνο, ειλικρινές και φαρσικά αστείο, το φιλμ του Banksy δε μοιάζει με τίποτα που έχεις δει στο παρελθόν, γελοιοποιεί από το θέμα του μέχρι και το είδος του ντοκιμαντέρ και απομυθοποιεί εύστοχα ένα ολόκληρο σύμπαν «κουλτούρας». Σε περίπτωση που δεν την έχεις χαζέψει ούτε καν στους δρόμους, πόσω μάλλον σε γκαλερί, δε θα πιάσεις το αστείο.

LINK ME

official site

official trailer

imdb

facebook page

MEET MR. KLEIN

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΟΣ ΚΡΙΤΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

CLICK

ENCARDIA: Η ΠΕΤΡΑ ΠΟΥ ΧΟΡΕΥΕΙ (2012)

★★½☆☆

Είδος
Ντοκιμαντέρ

Σκηνοθεσία
Άγγελος Κοβότσος

Διάρκεια
80'

Διανομή
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ

του Άγγελου Μαύρου

Κομπανία Ελλήνων με ρεπερτόριο σαν εκείνο των απ' την αρχαιότητα Ρωμηών μεταναστών στη νότια Ιταλία την ψάχνει in situ, συμβουλεύεται παλιούς και νέους για το χτες και το σήμερα εκεί, τζαμάρει μαζί τους στο ιδίωμα των Γκρίκο και στις sui generis μελωδίες τους.

Χωρίς να το γνωρίζεις τα... γνωρίζεις και εσύ. Τη γλώσσα γιατί μοιάζει με τη δική σου λατινίζοντας. Και το πεντάγραμμό τους απ' το «Κλάμα», που από το «Αλονζανφάν» των αδελφών Ταβιάνι πέρασε χάρη σε μια πολυακουσμένη διασκευή της Μαρίας Φαραντούρη σε αμέτρητες playlist λαρυγγιών, πηγών ήχου και συχνοτήτων - κι είναι ο εθνικός ύμνος των Γκρεκάνων. Η γνωριμία με το making of του από το δημιουργό του αυτοπροσώπως δε, είναι ένα μόνο από τα ζωντανά συναπαντήματα χάρη στα οποία πάλλεται το mash-up εμιγκρέ εθνογραφικού οδοιπορικού, χρονικού diy περιοδείας και πορτρέτου μπάντας ενός δημιουργού, που με κοιτίδα την κρατική μικρή οθόνη ξανοίγεται, πλέον, στο grand ecran με το νέο ντοκιμαντέρ του.

Και qua, ο Άγγελος Κοβότσος πιάνει εν πολλοίς κινηματογραφικά το «σκοπό» των amici γειτόνων: Στη γλώσσα και τη «ντο ρε μι» παράδοση, και τα δύο απειλούμενα (αλλά εδώ ξέχνα την κινδυνολογία) με εξάλειψη, ωστόσο ταυτόχρονα κυτταρικά ζωντανά στους «ούνα φάτσα, ούνα ράτσα» νοματαίους η «φυσική» αίσθηση του πλησιάσματος των οποίων σε καλωσορίζει όπως και το συγκρότημα από τη «μητέρα» χώρα, που φιλοξενείται, ρουφάει εμπειρίες και συνεισφέρει κυριλεκτικά οργανικά. Και αυτοί κι εσύ γίνεστε αμέσως ένα στην ομ(οι)ογενή κοινότητα που αποθησαυρίζεις ενστικτωδώς.

Γιατί νιώθεις το κονέ (αξέχαστη η μοναδική εν ζωή «δασκάλα» της ντοπιολαλιάς και η κατακόκκινη ρομπίτσα της). Γιατί ερωτεύεσαι τη διάλεκτο. Γιατί η musica μα ταραντέλα μα μπαλάντα μα σερενάτα μα οιονεί nuevo tango (!)

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

★★★★★

Εγώ τους Rolling Stones ξέρω, δεν κατάλαβα τι λένε αυτοί εδώ...

σιγοντάρεται διαρκώς, εξυπακούεται. Γιατί couleur locale ντεσού σαν εκείνο του ταραντινισμού (ένα ενδημικό είδος εκστατικά επιληπτικής κρίσης υστερίας, με samples απ' το vintage μικρού μήκους «Taranta» του Τζανφράνκο Μινγκότσι απ' το 1962 να κάνουν εκπληκτική δεύτερη φωνή εδώ), ακομπανιάρουν προσφυώς το organetto (το τοπικό ακορντεονάκι).

Απόπειρες video clip group, και δη σε ασπρόμαυρο, λειψό κάπως προφίλ των ινστρουμενταλιστών ή «λαιμών» και το κύκνειο «άσμα» πάνω στη μενταλιτέ τους που αιωρείται ως φινάλε και ζήταγε... encore είναι οι φάλτσες νότες εδώ. Αλλά, αν και όχι Magna Grecia σελιλόζης, «Η Πέτρα που Χορεύει» (προσέξτε το μανιάτικο λίθινο habitat της εξοχής του Σαλέντο) ξέρει το canzoniere και το γειτονα «δικό», και δεόντως στους συστήνει. Ελπίζω ότι δεν είναι μόνο ο arthouse σωβινιστής ρέκτης του folclore που θέλει ετούτους τους fratelli...

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ;

Sine qua non αν είστε στο fan club των world μελωδιών, της ταινίας τεκμηρίωσης και των προγονικών αλλού πατρίδων. Οι... ρέστοι σε κάνα χρόνο στο χαζοκούτι - θα την «ακούσετε» επαρκώς. Αν η «Μεσόγειος» του Μαραβέγια δε σας κούνησε, ούτε αυτό μάλλον θα το κάνει. Η Χρυσή Αυγή ανεπιθύμητη.

LINK ME

official site

official trailer

imdb

facebook

1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2012

Η ΠΟΛΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ (2011)

★½☆☆☆

Είδος
Σπονδυλωτό Δράμα

Σκηνοθεσία
Γιώργος Γκικαπέππας

Καστ
Κίκα Γεωργίου, Ιωσήφ Πολυζωίδης, Αννα Καλαϊτζίδου, Λεωνίδας Κακούρης, Βασίλης Μπισμπίκης, Υρώ Λούπη

Διάρκεια
96'

Διανομή
SEVEN FILMS

του Παναγιώτη Παναγόπουλου

Τέσσερις ιστορίες εγκυμοσύνης και πώς επηρεάζουν τις ζωές αντίστοιχων οικογενειών κάθε είδους στη σύγχρονη Αθήνα.

Μια ενδιαφέρουσα ιδέα βρίσκεται στον πυρήνα της σύλληψης της «Πόλης των Παιδιών». Η απόκτηση ενός παιδιού, τυχαίο γεγονός για κάποια ζευγάρια, βάρος για άλλα, ανέφικτος στόχος για κάποια άλλα, είναι κάτι που αλλάζει τις ζωές των ανθρώπων και επηρεάζει τις σχέσεις. Μια Ιρακινή γυναίκα περνά τη δοκιμασία της εγκυμοσύνης μόνη, χωρίς τη βοήθεια του άνδρα της και ελπίζοντας στη βοήθεια του γείτονά της, χωρίς να τον αφήνει να την αγγίξει ακόμη κι όταν υποφέρει από τους πόνους.

Ένα ζευγάρι προσπαθεί απεγνωσμένα να αποκτήσει παιδί με εξωσωματική, σε ένα σύνθετο συναισθηματικό περιβάλλον. Μια οικογένεια υπό διάλυση, με ένα παιδί στην εφηβεία, βρίσκεται μπροστά σε μια νέα εγκυμοσύνη. Και ένα νέο ζευγάρι χωρίς οικογενειακό προγραμματισμό, αντιμετωπίζει ξαφνικά το ενδεχόμενο ενός παιδιού, μπροστά σε ακραίες συνθήκες.

Ο τρόπος με τον οποίο είναι δομημένη η «Πόλη των Παιδιών» και κυρίως η πορεία προς τη δραματική της κορύφωση,

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

★★★★★

Εκείνος ο τύπος που σκότωσε τόσο κόσμο με το Batman στην Αμερική, τώρα δικαιώνεται! Επίσης, τέτοιες γκόμενες πρέπει να τις στειρώνουν.

δείχνουν ότι ο Γκικαπέππας θαυμάζει τις ταινίες του Αλεχάντρο Γκονζάλες Ινιαρίτου. Η εγκυμοσύνη και το παιδί, παράγοντας χαράς - υποτίθεται - για τους περισσότερους, γίνεται άγχος, βάσανο και λόγος έντασης για τους χαρακτήρες της ταινίας, ενώ στο φινάλε για κάποιους από αυτούς είναι και αιτία προσωπικής καταστροφής.

Λένε πως τα ζευγάρια που προσπαθούν να κάνουν παιδί δεν πρόκειται να τα καταφέρουν αν δε χαλαρώσουν. Οι χαρακτήρες της «Πόλης των Παιδιών» βρίσκονται πολύ μακριά από την κατάσταση ηρεμίας. Στις περισσότερες ιστορίες, οι ήρωες ζουν μια διαρκή υστερία, φωνάζοντας ο ένας στον άλλο, σα να θέλουν να βεβαιωθούν ότι καταλάβαμε τη ζόρικη κατάσταση που ζουν. Και οι πιο πολλές ερμηνείες, με εξαίρεση την πολύ καλή Κίκα Γεωργίου στο ρόλο της Ιρακινής μάνας, πάσχουν από την ίδια υστερία.

Παρά την αρχική ιδέα και το στίγμα που επιχειρεί να αφήσει η ταινία, δεν μπορεί κανείς να αγνοήσει λάθη, όπως στη χρονική συνέχεια των ιστοριών (σε άλλες περνούν μέρες, ενώ σε μία από αυτές δεν έχει νυχτώσει ποτέ), αλλά και την ενοχλητική, θορυβώδη ηχητική μπάντα, που προσθέτει εκνευρισμό στην ήδη νευρική ατμόσφαιρα.

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ;

Σίγουρα όχι για γυναίκες που περιμένουν ή προσπαθούν να αποκτήσουν παιδί. Όσοι παρακολουθούν ανελλιπώς τι συμβαίνει στο νέο ελληνικό σινεμά, θα δουν μια φιλότιμη προσπάθεια.

LINK ME

official trailer

imdb

facebook page

ΚΙ ΑΝ ΖΟΥΣΑΜΕ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ; (2011)

(ET SI ON VIVAIT TOUS ENSEMBLE?)

★½☆☆☆

Είδος
Δραμεντί

Σκηνοθεσία
Στεφάν Ρομπλάν

Καστ
Τζέιν Φόντα,
Τζέραλντιν Τσάπλιν,
Κλοντ Ρις,
Γκι Μπεντό,
Πιερ Ρισάρ,
Ντάνιελ Μπρουλ

Διάρκεια
96'

Διανομή
AMA FILMS

του Άγγελου Μαύρου

Παρεάκι δυό ανδρογύνων και χήρου κολλητού, όλοι στα τρίτα -ήντα και βάλε, τα χρειάζεται όταν ο τελευταίος «πακετώνεται» από γιο σε μονάδα φροντίδας, άλλος εκδηλώνει σοβαρά κρούσματα άνοιας και η συμβία του έχει λάου λάου προχώ καρκίνο. Αντί να παραιτηθούν, τη σπιταρόνα του «υγιούς» ζεύγους θα μοιραστούν. Ό,τι ο θύλακός τους βιώσει, Γερμανός εθνολόγος φοιτητής ως επιστήμων και «οικείος» θα διασώσει;

Με πι ναι, θα πήγαινα να ξαναδώ το «Οι Εντιμότατοι Φίλοι μου» να γιατροπορεύει «Το Υστερόγραφο μιας Σχέσης». Γιατί αυτό συμβαίνει στο fiction αντίθετο της (όχι γερο)παραξενιάς ενός προμεσόκοπου τέκνου των τηλεοπτικών ντοκιμαντέρ που, παρά το σέβας της στο θέμα, «πάει» από πέσιμο - ή χέσιμο - ως «η ισχύς εν τη ενώσει» κωμωδία καρδιακών έκπαλαι σχέσεων, «λουκιού» ένεκα συγκατοίκησης και τρίτης ηλικίας δυσχερειών, δίκην ντραβάλων ερχομού στην επιφάνεια μυστικών, αντιμετώπισης σκληρών βιοπραγματικοτήτων συν «λίγο γέλιο, λίγο δάκρυ» δοκιμασίας χρόνιων δεσμών, νωπογραφία με θέμα τα στερνά της γαλλικής άλλοτε νέας γενιάς, ελευθεριάζουσας ακόμη πριν από το Μάη του '68 ή τα παιδιά των λουλουδιών.

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

★★★★★

Κι αν δε δίνω μια για ταινία γαλλική με κάτι ραμολί με άνοια και καρκίνους;

Με το παρντόν, μπάρμπα, πουρεύουν: η συνιστώσα περί της λίμπιντο αρυτίδωτης αλήθειας και mojo της ζωής που ξεκουτιαίνει αφενός σκετς όπως του Viagra αφετέρου το (ενοχλητικά ξωπεταγμένο με motto «η φιλία συγχωρεί την απιστία») κλου τριολέ ως απολίθωμα «oldies but goodies, δεν έχουμε ταμπού» ιδανικών, αρθριτική πληθωρικότητα αντιδράσεων στις και καλά αλήθειες της ζωής που σταφιδιάζει αντι(εμ)παθητικά τους χαρακτήρες (μία είναι ψυχολόγος, va savoir), κάποιες καταστάσεις ανημπόριας ως μαγκούρα αστείων που ήθελαν πάνα ακράτειας και δεν είχαν, και - το πεπρωμένο φυγείν αδύνατον - η μασέλα αβρής φάρσας ή sitcom που δε δαγκώνει, ειδικά στην υποπλοκή του αλλοδαπού, άγουρου au pair «μαθητή», κληρονόμου τής «πράξε αυτό που νιώθεις» διαθήκης.

Όχι ότι δεν υφίσταται στοργή στο... κοίταγμα των «ανθρώπων» σου εδώ, ανά στιγμές απόσταγμα αν όχι - ιλαρά ή τρυφερά χαρίεσσας - σοφίας τουλάχιστον γνώσης για τη θνητή συνθήκη και τα dirty-α της, η κοτσονάτη διανομή των ραμολί (αν και τα homme drole, γκάου τικ τού Ρισάρ κόντρα ως Αλτσχαϊμερικού δοκιμάζουν τη φυσικές σου αντοχές) και το υπέροχο φινάλε «Keep Walking» απαντοχής εν είδει ελεγείας post κηδείας. Αλλά εδώ δεν κανακεύουμε α λα οίκος ευγηρίας, «Και Αν Ζούσαμε Όλοι Μαζί» με φιλμ που παίρνουν τα κουσούρια τους στον τάφο, θα φαγωνόμασταν ή δε θα ήμασταν σόι. Πας μόνο αν θέλει συνοδεία ο francophone παππούλης και η γιαγιάκα...

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ;

Είσαι του target group; Διόλου απίθανο να σε αγγίξει κάτι απ' τη ρουτίνα σου, ιδίως αν είσαι επίσης συμπαθών των τρικολόρ. Είσαι στο άνθος της ηλικίας σου; Δε θα γελάσεις ούτε θα συγκινηθείς, να μη σε ρίξει κι από τώρα.

LINK ME

official site

official trailer

imdb

facebook page

1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2012

THE DINOSAUR PROJECT (2012)

★☆☆☆☆

Είδος
Περιπέτεια Φαντασίας

Σκηνοθεσία
Σιντ Μπένετ

Καστ
Ματ Κέιν,
Ρίτσαρντ Ντιλέιν,
Πίτερ Μπρουκ

Διάρκεια
83'

Διανομή
VILLAGE FILMS

της Ιωάννας Παπαγεωργίου

Αγνοούμενη στην αρχέγονη ζούγκλα του Κονγκό ομάδα εξερευνητών αφήνει κληρονομιά στην ανθρωπότητα video υλικό που αποδεικνύει την ύπαρξη δεινοσαύρων.

Να μας λείπει τέτοια «κληρονομιά». Να μας λείπει τέτοια ταινία. Κοπιάροντας προφανώς (και δη εξομολογημένα) την ιδέα και τον τίτλο του «The Blair Witch Project», προκύπτει ως πάμπτωχος συγγενής του «Jurassic Park»: χωρίς έμπνευση, χωρίς πρωτοτυπία, χωρίς σασπένς, χωρίς θρίλερ στοιχεία και χωρίς φαντασία. Μέσα στα δέκα πρώτα λεπτά της (πέρα από τη μοίρα των ηρώων της, την οποία σου αποκαλύπτει εξ αρχής η ίδια), θα προβλέψεις εύστοχα την εξέλιξη και κάθε άλλου νήματος της πλοκής του: την κόντρα, αλλά και την τελική συμφιλίωση μεταξύ πατέρα και γιου, τον χωρίς οίκτο (σεναριακά και ουχί οπτικά, αφού τα «παραζαλισμένα», κουνημένα πλάνα ελάχιστο gore αποκαλύπτουν) αποδεκατισμό της ομάδας, τον αδίστακτο, μοιραίο προδότη ανάμεσά της, την εξόρμησή της σε μέρη όπου δε θα έπρεπε να βρίσκεται, τη δικαίωση της πίστης της στην ύπαρξη δεινοσαύρων...

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

★★★★★

Πάει ένα τηλεοπτικό συνεργείο κι ένας Ιντιάνα Τζόουνς να βρούνε δεινόσαυρους στην Αφρική. Και τους βρίσκουν. Και τους τρώνε (οι δεινόσαυροι). Ορίστε. Τώρα, δεν είναι ανάγκη να το δεις.

Έτσι, τίποτα από όλα αυτά, όταν συμβαίνουν όπως ακριβώς τα είχες φανταστεί, δεν μπορεί να σε συγκινήσει. Ιδιαίτερα, αφού η σκιαγράφηση των χαρακτήρων είναι τόσο υποτυπώδης και γεμάτη εύκολα κλισέ, που αποκλείει έστω και την παραμικρή, συναισθηματική σου εμπλοκή. Και παρ' όλο που - αντίθετα με το «The Blair Witch Project» όπου για μάγισσα ακούς, αλλά μάγισσα δε βλέπεις - εδώ οι δεινόσαυροι δηλώνουν CGI, οικονομημένα (και οικονομικά) παρόν, τι εντύπωση να σου κάνουν όταν έχει προηγηθεί το ακριβοθώρητο, υποβλητικά ρεαλιστικό και πληθωρικό υπερθέαμα του «Jurassic Park»; **Καμία**!

Είναι πραγματικά απορίας άξιο πώς βρέθηκαν άνθρωποι να χρηματοδοτήσουν αυτό το σχέδιο. Όχι, όμως, και η ενδεχόμενη επιθυμία του θεατή να τους κάνει μήνυση για τα χαμένα 83 λεπτά από τη ζωή του.

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ:

Μόνο αν γεννήθηκες χθες ή θες να πάρεις μια ιδέα για τη μαγευτική φύση της Νοτίου Αφρικής (όπου γυρίστηκε), ξοδεύοντας μόνο 7 ευρώ. Ακόμα κι έτσι, όμως, δεν αποκλείεται να βλαστημήσεις.

LINK ME

official site

official trailer

imdb

facebook page

1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2012

TINKER BELL: ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΩΝ ΝΕΡΑΪΔΟΦΤΕΡΩΝ (2012)

(SECRET OF THE WINGS)

★★½☆☆☆

Είδος
Animation

Σκηνοθεσία
Πέγκι Χολμς,
Ρόμπερτς Γκάναγουεϊ

Διάρκεια
96'

Διανομή
FEELGOOD

της Ιωάννας Παπαγεωργίου

Η Τίνκερ Μπελ του Καλοκαιριού ανακαλύπτει πως έχει συγγένεια με μια από τις νεράιδες του Χειμώνα και μαζί προσπαθούν να συνταιριάξουν τη φωτιά με τον πάγο.

Αυτοαποκαλούμενο «Παραμύθι της Disney» στους τίτλους της αρχής, αυτό το κινούμενο σχέδιο είναι ακατάλληλο για ενηλίκους, παιδική υπόθεση, καταλαβαίνεις. Ως τέτοιο, ελάχιστη σχέση έχει με τα αριστουργήματα είτε της δεύτερης χρυσής εποχής της μαμάς Disney («Η Ωραία και το Τέρας», «Αλαντίν»), είτε της «προχώ» κόρης Pixar («Ψάχνοντας τον Νέμο», «Wall-E»). Το άψογο HD σχέδιο και το υποδειγματικό (όχι όμως και απαραίτητο) 3D είναι εδώ για να μαρτυρήσουν πέρα από κάθε αμφιβολία την υψηλή καταγωγή του. Το ίδιο και τα μηνύματα ευεργετικής ανοχής και συμφιλίωσης, που φωλιάζουν γόνιμα στην απλή, αλλά αρκούντως χαριτωμένη ιστορία του.

Ωστόσο, η συνειδητά παραμυθένια, μη ρεαλιστική όψη της εικόνας, οι μηδαμινής δυσκολίας ή δράματος περιπέτειες στις οποίες μπλέκουν οι νεράιδες και το κάτι παραπάνω από προβλέψιμο happy end σε κάθε πτυχή της αφήγησης, μόνο τους πολύ πιτσιρικάδες μπορούν να συναρπάσουν. Θα τους κάνεις το χατίρι;

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

★★★★★

Νεράιδες της Disney σε 3D. Σε κάνει να θέλεις να τις πιάσεις και να τους αλλάξεις τον αδόξαστο για να μην το ξανακάνουν.

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ;

Ντισνεϊκό παραμύθι που απευθύνεται αποκλειστικά σε μικρά παιδιά και... σκασίλα του μεγάλη για τους γονείς, θείους ή νονούς που θα κληθούν να τα συνοδέψουν. Υπομονή!

LINK ME

official site

official trailer

imdb

facebook page

1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2012

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ (1946)

(THE STRANGER)

★★★☆☆

Είδος
Δράμα

Σκηνοθεσία
Όρσον Γουέλς

Καστ
Όρσον Γουέλς,
Έντουαρντ Τζ. Ρόμπινσον,
Λορέτα Γιανγκ

Διάρκεια
95'

Διανομή
NEW STAR

του Παναγιώτη Παναγόπουλου

Ερευνητής πολεμικών εγκλημάτων αναζητεί Ναζί που κρύβεται με αλλαγμένη ταυτότητα στο Κονέτικατ. Ο πρώην εγκληματίας πολέμου είναι, πια, παντρεμένος και αισθάνεται γύρω του τον κλοιό να στενεύει.

Ταινία που γυρίστηκε στο στουντιακό περιβάλλον, ο «Άγνωστος» ήταν η λιγότερο αγαπημένη ταινία του Όρσον Γουέλς, εξαιτίας των διαρκών παρεμβάσεων, αλλά και η μοναδική που υπήρξε κερδοφόρα στην πρώτη της προβολή. Με έναν τρόπο, η δυναμική ανάμεσα στους κεντρικούς ήρωες, τον πρώην Ναζί και το διώκτη του, πέρασε και στον τρόπο που γυρίστηκε η ταινία, με το Γουέλς να βρίσκει ευρηματικούς τρόπους κινηματογράφησης και το studio να πετάει ολόκληρα κομμάτια - εκείνα που προτιμούσε ο σκηνοθέτης - και να προσθέτει... δραματική μουσική.

Ο Έντουαρντ Τζ. Ρόμπινσον υποδύεται το Γουίλσον, έναν άνδρα που εργάζεται για την επιτροπή εγκλημάτων πολέμου και προσπαθεί να εντοπίσει το Φραντς Κίντλερ, κορυφαίο στέλεχος των Ναζί. Ο Κίντλερ ζει, πλέον, στο Κονέτικατ, έχει αλλάξει το όνομά του σε Τσαρλς Ράνκιν, διδάσκει και είναι παντρεμένος. Ένας πρώτην συνεργάτης του, ελευθερώνεται από τον Γουίλσον, ο οποίος τον παρακολουθεί, ελπίζοντας ότι θα πιάσει το μεγαλύτερο όνομα στην ιεραρχία. Η παρακολούθηση, όμως, αποτυγχάνει και ο συνεργάτης του Κίντλερ δολοφονείται.

Από εκείνο το σημείο και μετά, η ένταση μεταφέρεται κυρίως στο ζευγάρι, με τη σύζυγο του πρώην Ναζί - νυν καθηγητή, να έχει υποψίες για το παρελθόν του άνδρα της. Ο «Άγνωστος», που ετοιμάζεται για remake, με το Ναζί να γίνεται πρώην serial killer, διαθέτει αρκετές από τις σκηνοθετικές αρετές του Γουέλς, το παιχνίδι με το φως και τις σκιές και ένα εντυπωσιακό μονοπλάνο, τεχνικά πολύ μπροστά από την εποχή του.

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

★★★★½

Κάπου το έχω αυτό, από εφημερίδα. Να ψάξω να το βρω, δηλαδή; Κι αν το έχω κάνει σουβεράκι;

Σε σεναριακό επίπεδο, όμως, πρόκειται για μια απλοϊκή ιστορία, την οποία δε βοηθούν ιδιαίτερα οι ερμηνείες. Ο Ρόμπινσον έχει μια μετρημένη, σοβαρή παρουσία, αλλά ο Γουέλς παίζει το ρόλο του αρκετά μονόπλευρα, χωρίς τις αποχρώσεις που θα άφηναν αμφιβολίες στο θεατή. Η Γιανγκ, τέλος, στο ρόλο της συζύγου, πέρα από τον περιορισμένο χρόνο που έχει στην ταινία, δίνει κι αυτή μια μονότονη ερμηνεία, που φαίνεται λιγότερο αληθινή από το υπερβολικά φωτισμένο της πρόσωπο.

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ;

Δεν είναι μια από τις κορυφαίες στιγμές του Όρσον Γουέλς, είναι, όμως, ένα καλογυρισμένο, αν και αρκετά απλοϊκό νουάρ με στοιχεία θρίλερ.

LINK ME

official trailer

imdb

facebook page

ΟΛΟΣ Ο ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ ΣΕ 3 ΛΕΠΤΑ

CLICK